

Sv. Alberta draudzes ziņas

2010. gada Janvāris/Februāris *Nr. 38

Dārgie draudzes ticīgie!

Ir iesācies šis Dieva žēlastības gads - *Anno domini*, kā rakstīts uz daudzām senām celtnēm, ka tās celtas tādā un tādā *Kunga gadā*. Arī mēs varam katru gadu izdzīvot kā Dieva žēlastības gadu, jo īpaši Kunga namā, kur mēs nākam pieņemt šīs žēlastības Svētajos sakramentos. Daudzi tās saņem Euharistijā – Kunga mielastā un Grēksū-

dzē - šķīstījot savas dvēseles. Bet vēl daudzi pieņems Kungu pirmo reizi, tā svētdarot savas dvēseles. Ko nozīmē svētdarīt savu dvēseli? To var salīdzināt ar sv. apustuļa Pāvila atgriešanās un kristību momentu. Kad Pāvils, kurš tad tika saukts par Saulu, pirmo reizi ceļā sastapās ar Kungu Jēzu, viņš tika apžilbināts un nespēja ne redzēt, ne runāt. Tā arī cilvēks, kurš nav

gatavs sastapties ar savu Pestītāju, ir kā mēmais un neredzīgais, kurš neredz, ka stāv tuvu pie dzīvības Avota un var no tā padzerties. Viņš nevar arī nevienam pajautāt ceļu, pa kur tālāk doties, un perspektīvu, kā rīkoties, jo varbūt pats nevēlas to saredzēt un sadzirdēt. Kad Sauls pieņēma kristību, viņš kļuva ne tikai redzīgs, bet arī *ļoti dzirdīgs* uz Kunga vārdiem. Varētu teikt, ka piedzima jaunais apustulis sv. Pāvils, kurš neilgi pēc šīs savas atgriešanās jau sludināja Kristus Evaņģēliju tiem, kas vēl neticēja. Arī mums ir nepieciešama šī apustuļa dedzība un drosme nebaidīties

liecināt par Kungu ar savu dzīvi un tuvākmīlestību. Cilvēki mūsdienās ir izslāpuši un izsalkuši ne tik daudz pēc dienīšķās maizes kā pēc tuvākmīlestības, savstarpējās cieņas un solidaritātes. Maize šodien ir, rīt varbūt būs jāpagavē, bet Kunga vārdi pastāv mūžam. Ir teikts: „*Ne no maizes vien cilvēks dzīvo ...*”, tāpēc nepieciešams Kunga darbus un vārdus atkal un atkal no jauna izdzīvot savā dzīvē. Novēlu jums skaistu un radošu šo Dieva žēlastības gadu!

pr. Krišjānis Dambergs OFMCap

KONFLIKTS nav nemaz tik briesmīga lieta, tāpat par attiecību dziedināšanu kopienā

Ir konflikti, no kuriem nevar izvairīties, to parādīšanās ir ļoti dabiska lieta. Dabiski konflikti ir starp sievieti un vīrieti, jo katrs uztver pasauli savādāk. Dabiska ir arī spriedze starp paaudzēm – starp bērniem un vecākiem tā pilnīgi „dzirkstī”. Šī „dzirkstīšana” ir vajadzīga, tādēļ konflikts starp paaudzēm vēl nenozīmē, ka ģimenē vai kopienā norisinās sliktas lietas. Vidējās paaudzes cilvēku gudrība

izpaužas tādejādi, ka viņi atļauj jaunākajiem būt pašiem un neuzspiež viņiem savu dzīves uzskatu. Protams, tas nenozīmē piekrišanu dzīvošanai grēkā, bet gan to, ka reizēm jaunajiem ir jāļauj „apdedzināties”. Māksla ir gaidīt, lai katrs varētu pieaugt savā ātrumā.

Trešais konflikts, kas kopienā ir dabīgs, tā ir... *cīņa par varu*. Katrs grib valdīt, visi gribam būt

pirmie. Bet tas, ka mēs to vēlamies, nenozīmē, ka mums tiešām jābūt pirmajiem. Līdera pozīcijai der tas, kurš prot kopienā būt par „pelēko biedru”. Ja cilvēks neprot būt kopienā pēdējais, tad viņš nebūs labs pirmais.

Lielas spriedzes gadījumos reizēm ir pat nepieciešami izprovocēt konfliktu, lai ļautu tam vaļu un attīrītu gaisotni. Tādēļ šādās situācijās ir vērts „ielikt kociņu skudru pūznī” un pamodināt „skudras”. Protams, gadās arī strīdi, kurus nevar atrisināt, kurus vienkārši ir jāpanes, taču visbiežāk tos tomēr var atrisināt.

Kādi ir veidi, lai izietu no konflikta?

Dialogs

Kad cilvēki sarunājas spriedzes situācijā, ļoti svarīgi ir, lai katrs varētu izteikties un savstarpēji viņi cits citu uzklausītu. Dažreiz jau tad problēma gan ar sevi pašu, gan ar citiem tiek atrisināta. Tādēļ kopienās svarīgi ir mācīties dialogu - ne diskusiju, bet dialogu -, jo tā auglis ir cilvēku satuvināšana, bet diskusijas - attālināšana.

Tomēr dialogs ir iespējams

tikai tad, kad ir savstarpēja uzticēšanās, jo tā būtība ir savu emociju, pārdzīvojumu un personīgās pieredzes izteikšana. Tas ir grūti, jo bieži vien baidāmies no citu sprieduma, noraidījuma vai izsmiešanas. Laulībā, ģimenē bieži strīdamies, diskutējam, bet nav dialoga, un tādēļ tas mūs savstarpēji netuvina. Māksla ir sev un citiem iemācīt dialogu. Skaistu dialoga piemēru mums parāda Jēzus sarunājoties ar Samarieti pie Jēkaba akas.

Ja sarunājamies par kādu tematu, tad vajadzētu atcerēties, ka par šo tematu mums vajadzētu vismaz kaut ko zināt. Cilvēkam ir jāatzīst, ka ir lietas kuras viņš var nezināt, tāpēc, lai iesaistītos sarunā tajā pašā līmenī, reizēm vajadzēs kaut ko piemācīties klāt.

Pozitīvs skatījums uz otru cilvēku

Ieraudzīt otru cilvēku pozi-

tīvā gaismā nozīmē dot viņam iespēju pastāvēt. Dievs mīl ikvienu tāpat kā mani, tādēļ ļoti svarīgi ir pamanīt labo otrā cilvēkā un viņa labo gribu. Neviena jau iepriekš nav zaudētājs.

Tas mēdz būt grūti, jo bieži mēs cilvēkus vērtējam stereotipiski, kas neļauj mums pamanīt otrā cilvēkā viņa pozitīvās puses. Ja mēs uz cilvēkiem raugāmies ar labvēlību, ja viņiem uzsmaidām, tad viņi uz to atbild. Atcerēsimies, ka mīlestība rada mīlestību, agresija rada agresiju, naida rada naidu. Līdzīgi arī smaids rada smaidu. Pat ja dotajā brīdī kāds mums pretī neatsmaidīs, tad pēc brīža noteikti atplauks. Tādēļ pozitīvs skatījums samazina spriedzi kopienā.

Meklēt to, kas mūs vieno

Cilvēki atrodas vienā kopienā tāpēc, ka kaut kas viņus vieno. Un patiesībā mūs vieno vissvarīgākās lietas. Ņemot to vērā, konflikta situācijā ir vērts reizēm sev pateikt: liksimies mierā, mēs taču visi gribam labu. Parunāsimies vēlāk, kad emocijas būs pierimušas. Mums ir jāspēj saskatīt, ka tas, kas mūs vieno, ir svarīgāks.

Diemžēl reizēm gadās, ka cilvēks ir tā „piepūties” par kādu sīkumu, ka sāk to absolutizēt. Patiesa māksla tādās reizēs ir ieraudzīt plaknes, kuras mūs vieno.

Personīgās lomas un funkcijas pieņemšana

Konfliktus ir vieglāk atrisināt tad, ja ikviens zina, kāda ir viņa vieta – ģimenē, laulībā, kopienā. Vecāku, līdera, priesterai vai klostermāsu lomā vienmēr ir ierakstīta zināmas vientulības pieredze. Tādēļ ikvienam no mums ir vajadzīga spēja pieņemt to, ka dotā persona vienmēr no manis būs soli attālināta. Cilvēkiem nav jābaidās no priesterai, bet ir labi, ja jūt pret viņu respektu. Ja kādam ir līdera vai animatora misija, bet viņš pats sev sāks izvēlēties cilvēkus, padarīs par favorītiem vienus vai otrs, caur to viņš sašķels kopienai. Šāda persona nedrīkst ļauties ietekmēšanai. Armijas regula skan: *Kāds var būt labs seržants, bet ja viņu pataisīs par kapteini – tad nogalinās viņu un viņa biedrus*. Katram ir sava vieta un savas spējas. Kāds ir labs kā pulkvedis, cits kā kapteinis, trešais kā seržants – svarīgi ir zināt, ka tas ir viņa vislabākais uzde-

vums un loma. Kad kaprālis kļūst par ģenerāli, tad piebeidz visus, nerunājot par to, ka vispirms jau sevi pašu.

Personīgā kultūra

Kultūra ir konfliktu risināšanas līmenis, kas ir tik skaidrs, ka pat kauns par to runāt. Patiešām daudzi konflikti pārstāj pastāvēt, kad pasakām: piedod, kļūdījies. Mēs nezaudējam autoritāti tikai tādēļ, ka atzīstamies, ka esam kļūdījušies, gluži pretēji – pateicoties tam, mēs to iegūstam. Svarīgi ir, lai mēs paši vispirms mācītos lietot šos „maģiskos vārdus”: *labdien, uz redzēšanos, paldies*. Šiem vārdiem arī piemīt dievišķa dimensija, un ir vērts reizēm ar tiem aizstāt mūsu „Dievs palīdz!”. Mēs visu laiku vēlamies, lai Dievs darītu kaut ko mūsu vietā. Lai Dievs tevi svētī –

bet es neko... Tāpēc uzmanīsimies, lai mēs Dieva vārdu nelietotu par daudz.

Atkāpšanās no mītiem

Un vēl pēdējais elements, lai atrisinātu konfliktu – vajag atkāpties no nepatiesām gaidām attiecībā uz kopējo dzīvi. Viena no tām - visiem kopienā vajadzētu būt laimīgiem. Bet tas taču nav iespējams, jo „nav vēl tāds piedziņis, kas būtu visus apmierinājis”. Kristīgas kopienas būtība nav izveidot paradīzi uz zemes, tādēļ līderim vai priesterim nevajadzētu uztraukties par to, ka visi nav apmierināti. Kad es vadu nodarbības, lekcijas vai rekolekcijas ne vienu reizi vien man saka: Tēvs, nu gan dalībnieki ir apmierināti! Mani tas neinteresē, jo tā ir tikai labsajūtas kategorija. Man svarīgi ir, vai Vārds līdz viņiem ir nonācis. Var runāt grūtas lietas, kas nedod apmierinātības sajūtu, bet kas radīs augļus. Vārds tiek sludināts ne tādēļ, lai izpatiktu, jo tad mēs sludinām sevi, bet gan tādēļ, lai ienestu būtiskas lietas.

Ja mēs atcerēsimies par šiem elementiem, tad konflikts

kļūs mums par attīstības iespēju. Kopiena nepastāv tikai uz „Aleluja” dziedāšanas brīdi, jo tas mums nāk viegli. Bet kad mums vajag cilvēkus uzmundrināt, kad jātur viņi aiz rokas un jādzied – tad jau ir sliktāk. Kopienu ceļ kopīga labuma meklēšana, garīgo saišu meklēšana, kas ir intīma saite ar sevi, ar Dievu, ar otru cilvēku. Kristietība ir pilna ar cerību. Kad kristietis saprot, ka neaug, tad sāk pieaugt. Kad saprot, ka viņš ir akmens, tad sāk sabirt. Kad saprot, ka viņš ir nejūtīgs, tad sāk būt iejūtīgs. Kad saprot, ka ir egoists, tad

viņš sāk kļūt par altruistu. Ciešanas un prieks iet kopā. Ja vēlaties būt kopienā „kā pa sviestu”, tad nekas jums no tā neiznāks. Pietiks ar mazliet saules un... no sviesta nekas daudz pāri nepaliks. Kopienā būvē uz klints, to veido, un kaut tas ir grūti, taču efekts ir ilgstošs. Kopienas dzīvi ceļ uz tā, kas ir cilvēcisks un Dievišķs vienlaicīgi.

t. Tadeusz Kotlewski SJ
no poļu žurnāla „*Szum z Nieba*”
tulkoja Marika

Ziemassvētku misija Āgenskalnā un Vecrīgā

Laiks pirms Ziemassvētkiem vienmēr ir bijis īpašs klusuma laiks, kad sagatavot savas sirdis Kristus piedzimšanai. Bet ko šajā laikā dara tie, kuri vēl nav iepazinuši

dzīvo Dieva Dēlu? Iespējams, pārķīvis vai saņēmis dāvanas, varbūt ir aizņemti darbā vai, var gadīties, ir pavisam aizmirsuši, ka tuvojas lieli svētki. Zinot, kāds brīnums ir Dieva cilvēktapšana, ir žēl, ka tik daudzi cilvēki to nemaz nenojauš. Svētajos Rakstos teikts, ka debesīs ir lielāks prieks par vienu grēcinieku, kas atgriežas Tēva mājās... Bet kā lai atrod ceļu pie Tēva, kas nemaz nav pazīstams? “*Un kā lai tic tam, par ko nav dzirdējuši? Bet kā lai dzird, kad nav, kas sludi-*

na?” (Rom 10, 14) Tātad Dievam ir vajadzīgi sludinātāji!

Mēs, jaunieši no svētā Damiāna lūgšanu grupas un ne tikai, no 17. līdz 20. decembrim devāmies ārā, aukstajās ielās, lai uzrunātu cilvēkus, aicinot brīdi apstāties no lielā skrējiena un paraudzīties uz Betlēmi, kurā Jāzeps un Marija gaida Jēzu. Mūsu dāvana šiem cilvēkiem bija maza konfekte, kam piestiprināts fragmentiņš no Svētajiem Rakstiem – Dieva Vārds –, kā arī aicinājums uz Sv. Misēm Ziemassvētkos mūsu draudzē. Tāpat cilvēkiem bija iespēja uzrakstīt savus lūgumus mazajam Bērnam Jēzum un iemest tos silītē, uzticot Dieva apredzībai.

Laiks, kā jau parasti decembra vidū, bija auksts, taču kājas sildījām lecot un dejojot. Vēl vairāk sasildīja cilvēku vēlme izpalīdzēt. Garāmgājēji vēlējās mums uzdāvināt tējas, dažādus gardumus, vēloties kaut kādā veidā atbalstīt mūsu misiju. Būtisks bija draudzes atbalsts, kas ļāva sajust, ka šajā ceļā – misijā – dodamies kopā ar Baznīcu un Baznīcas sūtīti, jo Baznīcas “darbs” ir evaņģelizācija. Ir patīkami apzināties, ka draudze ir kā ģimene, kas atbalsta.

Evaņģelizācijas laikā piedzīvojām arī vairākus īpaši uzrunājošus mirkļus. Piemēram, kopā lūdzamies ar kādu jaunieti, kurš sarunā atklāja, ka izjūt lielas skumjas un vēlas vairāk uzticēties Dievam. Tāpat kādu sievieti īpaši aizkustināja saņemtais Bībeles fragments: *“Es jums piešķiršu jaunu sirdi un jaunu garu; Es izņemšu no jūsu krūtīm akmens sirdi un ielikšu jums miesas sirdi.”* Izlasot šīs rindas, sievietē priekā sāka raudāt un atzina, ka viņai tik ļoti ir nepieciešama jauna sirds. Cilvēkos ļoti spēcīgi bija redzamas ilgas pēc Dieva un arī pēc Baznīcas, īpaši atvērti bija jaunieši, kuri ar lielu prieku steigdzās uzrakstīt lūgumus, lai pēc tam tos ieliktu silītē.

Šajā laikā arī Debesu Tēvs nekavējās apdāvināt mūs pašus. Bija skaisti redzēt prieku cilvēkos, lasot Dieva Vārdu vai vienkārši runājot un stāstot par savu dzīvi, tomēr pateicāmies Dievam arī par katru, kas palika vienaldzīgs, ignorēja vai sadusmojās. Zinu, ka Dievs aizskāra ikvienu cilvēku, un iespēja redzēt prieku cilvēkos – tā bija žēlastība mums, lai mūs iedrošinātu. Taču vislielākā dāvana bija prieks,

kas piepildīja mūs pašus. Ikviens, misijai beidzoties, atzinām, ka sirdi piepildījis prieks, kas nav izskaidrojams, sajūta, ka varam darīt darbu “Kunga laukā”.

Ziemassvētki ir pagājuši, taču Dieva aicinājums nav mainījies - **“Ejiet pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai!”** (Mk 16,16)

Lai mēs vienmēr esam Kunga tuvumā un lai Viņš mums palīdz saprast, kādā veidā varam Viņam kalpot!

*Velta Skolmeistere,
svētā Damiāna lūgšanu grupa*

Alfa kursa aizvadītais un pašreizējais gads

Pieaugušo Alfa kursi

2010.gadā sv.Alberta Romas katoļu draudzē divas reizes tika organizēti Alfa kursi (*pavisam kopā Alfa kursi mūsu draudzē notikuši jau deviņas reizes*). Aizvadītajā gadā Alfa kursus uzsāka kopskaitā 51 cilvēks gan no mūsu draudzes, gan no citām draudzēm, no kuriem nodarbības turpināja apmeklēt vidēji 31 Dieva bērns.

Saņemtas atbildes uz ilgi briedušiem jautājumiem un kādam iegūti atkal jauni jautājumi, aizsākušās skaistas draudzības, prieka pilnas nedēļas nogales Jūrmalā, tuvāk iepazīti cilvēki no pašu draudzes, milzīgs daudzums visinteresantāko stāstu un iedvesmojošas liecības, tuvāk iepazīta Baznīca – tas viss un vēl ļoti daudz kas cits piedzīvots Alfa kursu laikā. Taču vislielākais ieguvums, protams, ir tuvošanās Dievam un pieaugšana mīlestībā!

No sirds pateicamies draudzes ticīgajiem un ikvienam, kurš atbalstījis Alfa kursus ar lūgšanām, iegādājoties draudzes avīzīti un tādā veidā ziedojot Alfa kursiem, informējot draugus, tuviniekus un

kolēģus par Alfa kursiem – lai Dievs svētī katru!

Sākoties jaunajam 2011.gadam, sāksim arī jaunu – 10. Alfa kursu. **Kurss iesāksies ar ievadlekciju 2.februārī, kurā iepriekšējā Alfa kursa beidzēji atskatīsies uz paveikto, bet jaunie kandidāti tiks iepazīstināti ar to, kas ir Alfa kurss. Nodarbības sāksies 9.februārī Liepājas ielā 38 un notiks 10 nedēļu garumā – trešdienu vakaros no plkst.19.00 – 21.30.** Dalība par ziedojumiem. Sīkāka informācija un pieteikšanās pa tālr.29274558 (Kaspars) vai, rakstot uz e-pastu:

kherbsts@gmail.com

Jauniešu Alfa kursi

Vieta, kur jaunieši vienmēr var justies gaidīti, uzņemti, pabaroti un izklaidēti. Jauniešu Alfas vaka-

ros mēs kopā ar vienaudžiem varam risināt sev svarīgus un aktuālus jautājumus par kuriem ikdienā varbūt neiedomājamies runāt vai liekas, ka nav īstā – piemērotā sabiedrība. Te var gūt jaunas atklāsmes par dzīves patiesībām, tās jēgu un ar savu klātbūtni palīdzēt un dot citiem iedvesmu kaut ko mainīt dzīvē. Un, protams, Jauniešu Alfas galvenais mērķis ir parādīt, ka kristietība nav garlaicīga, kas mums iepriekšējā kursā ļoti labi izdevās. Kristietība nav garlaicīga – tā ir dzīve, kuru mēs katrs mēģinām izdzīvot pēc iespējas labāk, interesantāk un tā, lai mēs būtu pēc iespējas laimīgāki, un galvenais, ka to mēs darām kopā ar Dievu. Tad kāpēc, lai mums svarīgos un nopietnos dzīves jautājumus nevarētu risināt pie *kolas* glāzes un čipsu bļodas un skaidrot lietas, kuras liekas galīgi neaktuālas, garlaicīgas un nesaprotamas, caur pavisam interesantiem, aktuāliem un saprotamiem video, kurus redzam ikdienā.

Jauniešu Alfas komanda aicina jauniešus pievienoties šim 10 nedēļu kursam, kad ceturtdienas kļūst par gaidītākajām dienām nedēļā, jo

Kādu skaistu vietu Latvijā un piedalāties lekcijās, nodarbojamies ar sportiskām aktivitātēm un iepazīstam viens otru tuvāk. Tāpēc droši, ja esi vecumā no 12 – 19 gadiem vai pazīsti, kādu, kurš ir šajā vecumā un kuram ir nepieciešams tieši šāds jauns pavērsiens dzīvē, tad Jauniešu Alfa ir īstā vieta!

tad atkal var satikt draugus un smelties jaunas atziņas un iedvesmas visai nākamajai nedēļai. 10 lekcijām klāt vēl arī nāk lieliska nedēļas nogale, kad visi kopā izbraucam uz

Jauno kursu sāksim jau 3. februārī 19:00 Sv. Alberta baznīcas draudzes telpās. Gaidīsim Tevi un droši ņem līdzi arī savus draugus!

Draudzes aktivitātes

Pastāvīgie notikumi:

CILVĒKA GARĪGĀ DZIEDINĀŠANA UN ATBRĪVOŠANA NO GRĒKA, ĻAUNUMA SEKĀM

Lūgšanas par iekšējo dziedināšanu un atbrīvošanu notiks mūsu draudzē mēneša trešajā piektdienā pēc sv. Mises plkst. 18:00 un Vissvētākā Sakramenta adorācijas. Vada draudzes priesteri.

*****

Sv. Mise par pirms dzimšanas mirušo bērnu ģimeņu dzimtas ciltskoka dziedināšanu un atbrīvošanu – Aizlūgums notiek to ģimeņu nodomā, kuru bērniņi ir ap-

bedīti Dvēseļu dārzā, kā arī to ģimeņu nodomā, par kurām ir ziedots speciālā šai Sv. Misei paredzētajā lādītē sv. Alberta baznīcā. **Katra mēneša 3. trešdienā plkst. 18:00.**

*****

Svētā Franciska no Asīzes garīguma skolu.

Franciskāņu sekulārordenis aicina: katru pirmdien Sv. Alberta baznīcā 19:00 draudzes mājā Sīkāka informācija Andris OFS: 29180255

*****

Katru svētdienu mūsu draudzē notiek **Vissvētākā Sakramenta adorācija** pēc Sv. Mises plkst. **9.00** līdz **18.00**. Iespēju robežās aicinām visus palikt klusā lūgšanā kopā ar Jēzu, tā padziļinot personisko saiti ar Viņu.

*****

Marijas leģions

Marijas leģiona „**Debesu Vārti**” māsas un brāļi kalpo evaņģelizācijas darbā jau vairākus gadus. Marijas leģionāri pulcējas katru svētdienu plkst. 9.00 Sv. Alberta baznīcas Svētdienas skolas telpās, kur

notiek lūgšanas un garīgie lasījumi.

Katrs, kas vēlas piedalīties ML „Debesu Vārti” kalpošanas darbā, tiek laipni aicināts pieteikties pie ML „Debesu Vārti” preziden-

tes Regīnas, telefons: 67624328, mob.: 28244787.

ML „Debesu Vārti” prezidente Regīna Podniece

Liturgiskais kalendārs

- ♦ **25.janvāris**, otrdiena – Sv. **Apustuļa Pāvila atgriešanās, svētki**. Svētās Mises: **8:00 un 18:00**.
- ♦ **2.februāris**, trešdiena – **Kunga Prezentācijas svētki**. Svētās Mises: **8:00; 11:00; 18:00**.
- ♦ **3.februāris**, ceturtdiena - Sv. **Blazija, bīskapa un mocekļa, piemiņas diena**. Svētības pret kakla slimībām. Svētās Mises: **8:00 un 18:00**.
- ♦ **5.februāris**, sestdiena – **Svētās Agates, jaunavas un mocekles, piemiņas diena**. *Tiks svētīta*

maize un ūdens. Svētās Mises: **8:00 un 18:00**.

- ♦ **11.februāris**, piektdiena – **Lurdas Dievmātes piemiņas diena un Vispasaules Slimnieku diena**. *Tiks dota svētība slimniekiem un dalīts slimnieku sakraments*. Svētās Mises: **8:00 un 18:00**.
- ♦ **14.februāris**, pirmdiena – sv. **Cirila, mūka, un sv. Metodija, bīskapa – Eiropas aizbildņu svētki**. Svētās Mises: **8:00 un 18:00**.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00,

Otrdienās un piektdienās:

30 min. pēc Sv. Mises 18:00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45;

otrdienās un piektdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:15;

svētdienās: 6:30 – 19:00;

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: 6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76

Draudzes mājas lapa:

www.catholic.lv/alberta

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no plkst.

9:00 līdz 12:00 un no **14:00 līdz 17:00**

piektdienās no plkst. **14:00 līdz 17:00**

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo

Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Prāvests: Krišjānis Dambergs OFMCap,

e-pasts: br.krisjanis@gmail.com

tālr.: 2 677 56 79;

t.Aldis Ziemelis OFMCap,

tālr.: 2 682 17 74

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā

9:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā (ar ģimenēm un bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotāņuka

Maketētāja: Jevgenija Gaikena

Teksta korektore: Ruta Vinkele

Izdevums ir par ziedojumiem!

ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA

KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM